

ΟΤΑΝ ΣΥΝΩΜΟΤΟΥΝ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΠΙΟ ΤΟΛΜΗΡΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

‘Η μικρή άγγελία της ‘Ελεν Ντίξον. ‘Η ήθοποιός Αϊμέ Ρουσέλ κι’ ο αστυνόμος Πριολέ. Μιά περίεργη άρμολογία. ‘Η συνωμοσία της ‘Ελεν Ντίξον και της Μαρίας Πολτιέ. Το παιγνίδι μιάς φωτογραφίας. ‘Η φυγή από τή Ρωσία της Ντάριας Σουμπίνσκυ. κλπ, κλπ.

ΠΟΛΛΟΙ είνε εκείνοι πού έχουν τή γνώμη ότι ή πεζή και μονότονη εποχή μας είνε γυμνή από μεγάλες και συναρπαστικές περιπέτειες. Μά έχουν άδικο, γιατί όπως θά δήτε από τήν παρακάτω ιστορία, μιά από τις πιο παράξενες και τις πιο έκπληκτικές, υπάρχουν ακόμη άνθρωποι και μάλιστα γυναίκες πού δέν διστάζουν να ριφθούν στις πιο τρελλές και τις πιο επικίνδυνες περιπέτειες.

‘Η ιστορία μας αυτή αρχίζει με τήν δημοσίευση μιάς μικρής άγγελίας στην τετάρτη σελίδα της μεγάλης παρισινής έφημερίδος «Ο γαλλικός ταχυδρόμος». ‘Η μικρή άγγελία έγραφε τά εξής:

«Ζητείται δεσποινίς μορφωμένη, ηλικίας 25 έτων, με τά χαρακτηριστικά του προσώπου της ήθοποιού Αϊμέ Ρουσέλ. Σοβαρά υπόθεσις. ‘Εξαιρετική άμοιβή. Γράψατε: «Α—Ω, 5700, Πόστ-Ρεστάντ».

‘Η δημοσίευση αυτή, όπως ήταν έπόμενο, έπέπραξε στα νεύρα τήν γνωστή Γαλλίδα ήθοποιό, πού έπαιζε εκείνες τις ημέρες στο «Καζινό ντε Παρί». ‘Αμέσως λοιπόν πήγε και έβρήκε στα γραφεία της Γενικής ‘Ασφαλείας τόν αστυνόμο ‘Ανρϋ Πριολέ, πού ήταν επί κεφαλής του τμήματος της «κοσμικής» αστυνομίας.

— Αυτή ή μικρή άγγελία δέν μου άρέσει διόλου! του είπε, θυμωμένη. ‘Εδώ κι’ ένα χρόνο συνέβη το ίδιο και με τήν Μώντ Λοτύ. ‘Ο ιδιοκτήτης ενός νυκτερινού κέντρου βρήκε μιά γυναίκα πού της έμοιαζε κ’ είχε τό θράσος να τήν παρουσιάσει στους πελάτες του ως τήν Μώντ Λοτύ! Και μπορείτε να φαντασθήτε τί έκμετάλλευσις έγινε του όνόματος της διασήμου ήθοποιού. Γι’ αυτό, οέν θέλω να συμβή τώρα τό ίδιο και με μένα!...

‘Ο αστυνόμος Πριολέ ύπεσχέθη στην Αϊμέ Ρουσέλ ότι θά εξέταζε άμέσως τήν υπόθεσί της και εύθυσ από εκείνη τή στιγμή άρχισε να κάνη διάφορες έρευνες πού κατέληξαν στην ανακάλυψη του προσώπου πού είχε δημοσιεύσει τή μικρή άγγελία. Το πρόσωπο αυτό ήταν μιά ‘Αμερικανίδα, κάποια ‘Ελεν Ντίξον, ηλικίας 40 χρόνων, πού δέν είχε πολύ καιρό στο Παρίσι και πού καθόταν στο «Ξενοδοχείο του Λούβρου». ‘Η ‘Ελεν Ντίξον είχε ένα άγχο πρόσωπο και μιά έκφραση βαθείας και κρυφής λύπης στα μάτια. ‘Ο Γάλλος αστυνόμος λοιπόν της εξήγησε εξηγήσεις με τή σχετική μυστηριώδη δημοσίευση κι’ όταν ή ‘Αμερικανίδα του άπεκάλυψε τό μυστικό της μικρής άγγελίας, ο ‘Ανρϋ Πριολέ σάστισε κυριολεκτικά κι’ έσπευσε να της δηλώση:

— Δέν μπορούσα ποτέ να φαντασθώ ένα τέτοιο πράγμα! Ξέρετε τί θά κάνω; Θά σας βοηθήσω! Μά, έννοείται, κανείς δέν πρέπει να μάθη τίποτε...

Κι’ έτσι, τήν άλλη ημέρα, ή ‘Ελεν Ντίξον έδέχθη τήν επίσκεψη μιάς Γαλλίδας, ηλικίας 25 περίπου χρόνων.

— Με λένε Μαρία Πολτιέ κ’ είμαι δημοσιογράφος στην ‘Ηχώ της ‘Ημέρας», της είπε. ‘Ο αστυνόμος Πριολέ ξέρεει ότι έχω ριφοκινδυνεύσει πολλές φορές τή ζωή μου και γι’ αυτό μου άνέθεσε τήν περίεργη υπόθεσί σας. ‘Επί πλέον, καθώς βλέπετε, μοιάζω πάρα πολύ της ήθοποιού Αϊμέ Ρουσέλ...

‘Η ‘Αμερικανίδα δάκρυσε από τήν συγκίνησί της.

— ‘Αν μπορείτε να πετύχετε αυτό πού θέλω, θά σας είμαι εύγνώμων σ’ όλη μου τή ζωή... της είπε με ραγισμένη φωνή.

Και τώρα, άκούστε: Θέλω να σας εξηγήσω κι’ εγώ τήν υπόθεσί σου. ‘Η ήθοποιός Αϊμέ Ρουσέλ δέν έχει να ζημιωθεί από αυτήν τήν ιστορία... ‘Εγώ γυρεύω να βρω μιά γυναίκα πού να μοιάζει της αδελφής μου, της αγαπημένης μου Ντάριας, πού υρ...αίται ακυρη πολύ μακριά από τό Παρίσι. ‘Η αδελφή μου αυτή μοιάζει καταπληκτικά της ήθοποιού Ρουσέλ και γι’ αυτό άκριβώς μεταχειρίσθηκα τ’ όνομα της δευτέρας στη μικρή άγγελία: για να κάνω μιά συγκρίσι και να εξηγηθώ καλύτερα...

Κ’ ή ‘Ελεν Ντίξον, στάθηκε μιά στιγμή, για να συνέλθη από τήν συγκίνησί της και κατόπιν εξακολούθησε:

— ‘Αγαπητή μου δεσποινίς Πολτιέ, παρ’ όλο τό άμερικανικό όνομά μου, δέν είμαι ‘Αμερικανίδα. Το πατρικό μου όνομα είνε Λένα Σουμπίνσκυ κ’ είμαι Ρωσίδα. Ντίξον λεγόταν ο άνδρας μου, γιατί παντρεύτηκε έδω κι’ ένα χρόνο στη Νέα ‘Υόρκη... ‘Οταν έγινε ή επανάσταση, έφυγα από τή Ρωσία μόνη, δίχως να μπορέσω να πάρω μαζί μου τήν άδελφή μου Ντάρια, πού ήταν τότε έξη χρόνων. Σήμερα ή

Ντάρια είνε 25 χρόνων, μά δέν μπορεί να φύγει από τή Ρωσία, γιατί, όπως ξέρετε, τά σύνορα είνε κλειστά για όλους τους Ρώσους. ‘Η Ντάρια εργάζεται ως βοηθός χημικού σ’ ένα μεγάλο εργοστάσιο... Πρέπει λοιπόν να διευκολυνουμε τή φυγή της. Μά, κυττάτε τή φωτογραφία της. Δέν μοιάζει της ήθοποιού Αϊμέ Ρουσέλ;

‘Η Μαρία Πολτιέ έρριξε μιά ματιά στη φωτογραφία της Ντάριας Σουμπίνσκυ και χαμογέλασε.

— Είμαστε ίδιες! φώναξε όλόχαρη. Αυτή ή περιπέτεια μου άρέσει!...

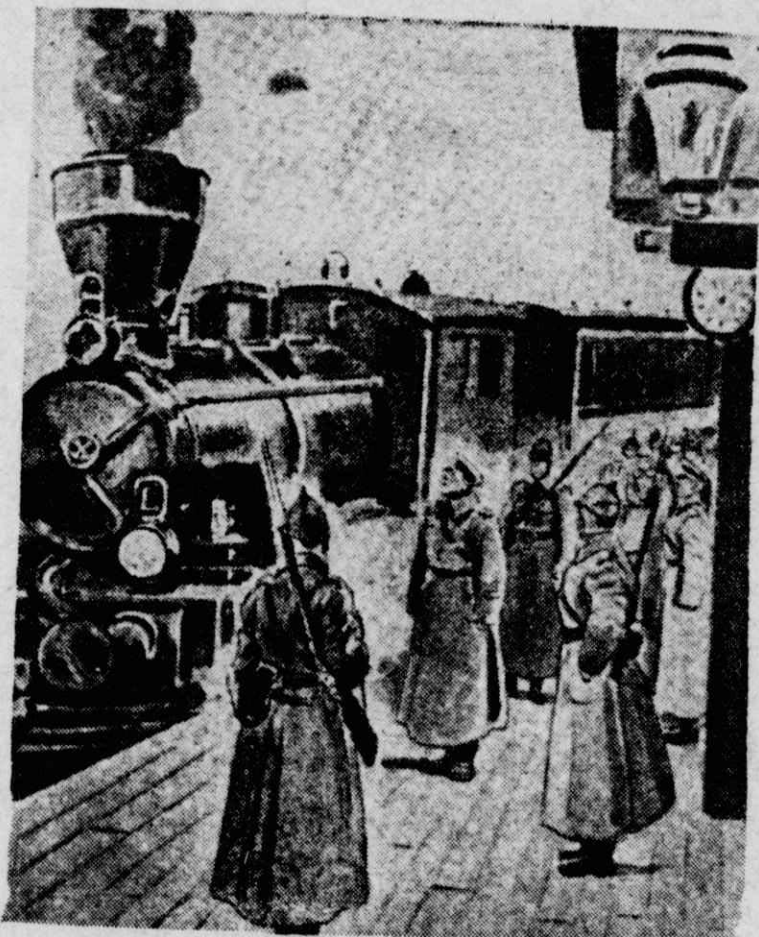
Κι’ έπειτα κατέστρωσε μαζί με τήν ‘Ελεν Ντίξον μιά όλοκληρη συνωμοσία. Τήν άλλη ημέρα, ή Μαρία Πολτιέ άλλαξε τό παρουσιαστικό της, έβαψε μαύρα τά μαλλιά της, τά χώρισε στη μέση, έβαλε στο άριστερό μάγουλο και κοντά στο στόμα μιά ψεύτικη έληά κ’ ύστερα έβγαλε μερικές φωτογραφίες. Μιά από τις φωτογραφίες αυτές στάλθηκε στην Ντάρια Σουμπίνσκυ, στο Κίεβο, μ’ ένα τελείως άθωο γράμμα. Μά στο περιθώριό του, ή ‘Ελεν Ντίξον είχε γράψει με συμπαθητικό μελάνι:

«Βρήκα τή γυναίκα πού θά μας βοηθήση. Βγάλε λοιπόν μιά φωτογραφία, θάν κι’ αυτήν πού σου στέλνω. Με τό

ίδιο χτένισμα, τήν ίδια έκφραση και τό ίδιο παρουσιαστικό».

Μετά όχτώ ημέρες, ή Ντάρια Σουμπίνσκυ έστειλε από τό Κίεβο τή φωτογραφία πού της ζήτησε ή αδελφή της. ‘Η Μαρία Πολτιέ τότε, πέτυχε από τό διευθυντή της έφημερίδος της να σταλή στη Ρωσία (μ’ έξοδα δικά της...) και στο διαβατήριό της, αντί να βάλη τή φωτογραφία της, έβαλε τή φωτογραφία της Ντάριας Σουμπίνσκυ. ‘Η όμοιότης ήταν σχεδόν ή ίδια και συνεπώς κανείς δέν ύπωψιάσθηκε τίποτε. ‘Ο αστυνόμος Πριολέ βοήθησε — όπως είπαμε — τήν ‘Ελεν Ντίξον με τό να της στείλη τήν Μαρία Πολτιέ. ‘Από εκεί και πέρα δέν επιθυμούσε να ανακατευθώ περισσότερο σ’ αυτή τήν υπόθεσι...

‘Η τολμηρή Γαλλίδα δημοσιογράφος έφυγε λοιπόν για τή Ρωσία, πέρασε τά σύνορα δίχως να συναντήση καμιά δυσκολία κι’ άρχισε να επισκέπτεται τις διάφορες πόλεις. Στο Κίεβο, τέλος, κατάφερε να συναντήση κρυφά τήν Ντάρια Σουμπίνσκυ και ν’ ανταλλάξη μαζί της λίγα βιαστικά λό-

Στό συνοριακό σταθμό Σεπετόφσκα τό τραίνο περικυκλώθηκε από τους έρυθρούς φρουρούς...

για.

— Αύριο θα παίξουμε το μεγάλο «κόλπο» μας... Θάρρος! Θα πετύχετε... Εγώ; μπηκα στη Ρωσία μ' ένα αὐθεντικό διαβατήριο με ψεύτικη φωτογραφία, με τη δική σας. Έσείς θα περάσετε τα σύνορα με το ίδιο αὐθεντικό διαβατήριο και με την ίδια σας φωτογραφία. Έτσι, το μόνο ψεύτικο θα εἶνε ἡ ταυτότητά σας. Μά κανείς δὲν θὰ καταλαβῆ τίποτε...

Τὴν ἴδια ἡμέρα, ἡ Ντάρια Σουμπίνσκυ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Κιέβο, παίρνοντας μαζί της τις θαλίτσες τῆς Γαλλίδος δημοσιογράφου κι' ἔφθασε στὸ Μπερντισέφ, μιά πόλι πού ἀπέχει 220 χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ ρωσοπολωνικά σύνορα. Ἐκεῖ παρουσιάσθηκε στὴν ὑπηρεσία τῶν διαβατηρίων καὶ μιλώντας γαλλικά ζήτησε νὰ τῆς θεωρήσουν τὸ διαβατήριό της, γιατί ἤθελε νὰ γυρίσῃ στὴ Γαλλία. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς δὲν ἔφεραν καμμιά ἀντίρρηση, γιατί τὸ διαβατήριο ἦταν αὐθεντικό καὶ τὸ σφράγισαν ἀμέσως με μεγάλη ευγένεια. Ἐτσι, τὸ ἴδιο θράδυ, ἡ Ντάρια Σουμπίνσκυ πέρασε τὰ σύνορα. Στὸ συνοριακὸ σταθμὸ τῆς Σεπετόφσκα τὸ τραῖνο περικυκλώθηκε ἀπὸ τους ἐρυθροὺς φρουροὺς. Μὰ τὸ διαβατήριό της... Γαλλίδος δημοσιογράφου ἦταν ἐν τάξει! Ἡ Ντάρια λοιπὸν ἔφθασε δίχως καμμιά δυσκολία στὴ Βαρσοβία, ὅπου τὴν περίμενε ἀπὸ ἡμέρας ἡ ἀδελφή της Λένα.

— Ντάρια!... Ντάρια!... τῆς φώναξε μόλις τὴν εἶδε. Ἡρθες λοιπὸν, ἦρθες;... Δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω στὰ μάτια μου!..

Κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά της κλαίγοντας με λυγμούς. Ἡ δὺο γυναῖκες κατόπιν ἔστειλαν ἀμέσως δὺο τηλεγραφήματα: ἓνα στὴ γαλλικὴ πρεσβεία τῆς Μόσχας κι' ἓνα ἄλλο στὰ γραφεῖα τῆς Γκεπεού. Καὶ τὰ δὺο, εἶχαν τὸ ἐξῆς κείμενο:

«Στὸ Κιέβο, στὸ ὑπόγειο τῆς πολυκατοικίας Μαρξίν, ἄφησα νάρκωμένη τὴ Γαλλίδα δημοσιογράφου Μαρία Πολτιέ, ἀφοῦ τῆς πῆρα τὸ διαβατήριο καὶ τις θαλίτσες. Μὲ τὸ διαβατήριό της πέρασα τὰ σύνορα. Ἡ θαλίτσες της θρίσκονται στὴν ἀποθήκη τοῦ σταθμοῦ τῆς Βαρσοβίας. Ντάρια Σουμπίνσκυ, βοηθὸς χημικοῦ, στὸ ἐργαστάσι «Ντροσκ», τοῦ Κιέβου».

Τὸ παιγνίδι, καθὼς βλέπετε, εἶχε πετύχει. Τὰ ὄργανα τῆς Γκεπεού ἀνεκάλυψαν στ' ἀλήθεια τὴ Γαλλίδα δημοσιογράφου στὸ ὑπόγειο τῆς πολυκατοικίας Μαρξίν κι' ἄκουσαν ἀπὸ τὸ στόμα της τὴν ἐξῆς κατάθεσι:

— Ἡ Ντάρια Σουμπίνσκυ με παρέσυρε ἐδῶ πέρα, γιὰ νὰ μοῦ δείξῃ κάτι παλιὰ τσαρικά κοσμηματα. Ἐπειτὰ μοῦ πρόσφερε ἓνα ποτὸ καὶ με νάρκωσε... Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη δὲν θυμάμαι πειὰ τίποτε...

Ἡ Γκεπεού, ὕστερα κι' ἀπὸ ἓνα σχετικὸ διάβημα τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, ἀναγκάσθηκε νὰ ἐκδώσῃ ἓνα ἄλλο οιασδήποτε γιὰ τὴ Μαρία Πολτιέ καὶ νὰ τὴν ἐξαποστείλῃ γρήγορα ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα. Ἐτσι, ἡ Γαλλίδος δημοσιογράφου ἔφθασε κι' αὐτὴ στὴν Βαρσοβία, ὅπου θρίκε τις ἀδελφές Σουμπίνσκυ καὶ γύρισε μαζί τους στὸ Γιαρίσι.

Περὶ τὸν εἶνε τώρα ν' ἀναφέρῃ κανεὶς οἱ ἡ ἐξιστόρησις αὐτῆς τῆς μυθιστορηματικῆς περιπετειᾶς πού ομημοσιευσθηκε στὴν «Ἡχώ τῆς ἡμερας», ἔκανε πάταγο κι' ἀνέδειξε τὴν Μαρία Πολτιέ, ὡς τὴν πιὸ τολμηρὴ δημοσιογράφου τῆς Εὐρώπης.

ΟΛΙΒΕΡ ΝΙΩΙΖ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΓΡΑΓΜΜΑΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Τὸν περασμένο Ἰούλιο τὴν μεταξύ τῶν νήσων Τσόζει καὶ Γκράνβιλ τῆς Εἰρηνικῆς Ὠκεανου θαλασσιαν ἔκτασι, τὴν ἔσκέπασαν κυριολεκτικῶς συννεφα ολόκληρα ἀπὸ πεταλοῦδες. Τὸ γεγονός αὐτὸ το παρατήρησαν οἱ θαλασσινοὶ καὶ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς τὸ περιέγραψε ὡς ἐξῆς:

«Ἡ πεταλοῦδες αὐτὲς ἦσαν ἀσπρες καὶ ἀναρίθμητες ὡσάν νιφάδες χιονιοῦ, σ' ἓνα μέρος δὲ εἶναν τόσο συμπαγεῖς καὶ πυκνὲς ἡ μάζες των, ὡστε ἐμοιαζαν με χαλάζι καὶ μᾶς φάνηκε ὅτι θρισκόμεθα μέσα σὲ τυφῶνα.

»Μετὰ τὴν νῆσο Τσόζει λιγόστεψαν. Πολλὲς ἀπ' τις πεταλοῦδες ἔπεφταν στὴ θαλάσσια, προσπαθώντας πάντοτε ν' ἀνασηκωθοῦν, ἐνῶ ὁ ἀνατολικὸς ἀνεμὸς πού ἔπνεε ἀπὸ τὴν ξηρὰ, τις ἔσπρωχνε διαρκῶς πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος. Ἀπὸ μακρὰ παρατήρησα, προσθέτει ὁ γράφων τὰ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ θάλασσα μετὰ τῶν δυο νησιῶν φαίνότανε σκεπασμένη κατὰ τόπους, ἀπὸ πλατειοὺς λευκοὺς πέπλους, ὁμοίους με τὴν μόλις σχηματιζομένην ὀμίχλη. Κατόπιν ὁμοῦ ἐνόησα ὅτι ἐπρόκειτο ὄχι περὶ ὀμίχλης, ἀλλὰ περὶ τῶν πεταλοῦδων τῶν ἐπινομαζομένων Πιερὶδων, ἡ ὁποῖες ἀγνωστον ἀπὸ πού ἤρχοντο καὶ πού κατέληξαν, ὠθουμενες ἀπὸ τὴν φορὰ τῶν ἀνέμων.

»Πάντως, ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἀπὸ τις δυστυχισμένες αὐτὲς πεταλοῦδες ἐπνίγηκαν τὴν ἡμέρα αὐτὴ καὶ ἡ θάλασσα στρώθηκε ἀπὸ ἓνα ἀπέραντο λευκὸ σάβανο!...»

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειράν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων «Σπῦρος Τσαγγάρης», Εὐριπίδου 8 καὶ παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποπρακτορείων του.

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβδ.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλού.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Α. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλού.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος
- 12) ντὲ Σεμουᾶ.
«Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ.

Τὰς κατωτέρω παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δύνανται οἱ ἀναγνώσται μας με δρ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας, νὰ τὰς προμηθεύωνται ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Π. Πατρῶν 5 β'.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ.

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαν Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὁμοῦ οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.